

Дивно је бити овде и данас са вама, осетити ову чаролију заједништва. Ви сте најлепше лице Србије. Ви сте отелотворење наде, истине, љубави, добре воље и човекољубља. Ви окупљате и уједињујете, ви сте будућност. Са Вама је Господ Бог. Вама људи радо прилазе. Подржава вас и воли свако ко је човек. Порасли сте за последњих 6 месеци. Оно што сте искусили и научили је драгоценост, то се не може научити ни на водећим светским универзитетима.

Незнатни су они који Вас грде и руже, јадни су они који у свакоме ко им се не клања виде обојену револуцију. Они шире поделе, лажи, мржњу, подвале и преваре. Њих не воле. Они покушавају да љубав купе, отму или изнуде. Они не воле ближњег већ га понижавају и подцењују. Док ви из људи извлачите оно најбоље, они из људи извлаче оно најгоре. Они охрабрују друштвени талог да се залеће аутомобилом у масу, да гази студенте, да девојкама ломе вилице, да скрнавe споменике и да опогане места страдања. *Можемо ли то допустити, прихватити, можемо ли попустити и одустати?*

У вас су упрте многе очи пуне наде. Јер, многе породице једва састављају крај с крајем. Несигурни приходи зависе од спремности да се уђе у аутобус и узме седвич. Извршиоци истерују породице из станова, а осетљиве друштвене групе су плен предизборног изнуђивања гласова. Плаћамо прескупу храну, мобилна телефонија је вишеструко скупља него у Италији, удишемо загађен ваздух, пијемо нездраву воду, животни век је у Србији знатно краћи, лечимо се СМС порукама, а министар здравља каже да пацијенти измишљају симптоме. У Бору је број оболелих од рака упоредив са бројем запослених грађана Србије у страној компанији. Србија оболева, расељава се, празни и смањује.

На удару је српско село, древна колевка предања, митова и обичаја. У селу речи, песме и гестови носе у себи памћење предака. Село је жива ризница народне душе, оно је прва линија одбране идентитетских вредности пред изазовима будућности.

Министарство против пољопривреде допушта прекомерни увоз туђе, неквалитетне хране, откуп се увек спроводи на штету сељака, приход одлази посредницима који не силазе у њиве док сељак добија срамно мали део вредности коју ствара својим знојем и трудом. Слободноумним и предузимљивим пољопривредницима се усрађује дозвола за газдинство. У опасности смо већој него икада. Некадашње дахије су, поред свих зала које су чинили, ипак желеле да село преживи и опстане, јер су своје приходе убирали од сељака. Савремене дахије планирају да уклоне села и сељаке да би њиве претворили у руднике. Многа села су пуста, њиве хоће да претворе у токсичне депоније, а реке у сливник за отровне воде. *Хоћемо ли им дати Земљу, Ваздух, Воду? Хоћемо ли им дати нашу слободу?*

НИЈЕ ДОБРО, али нисте Ви криви, свему смо криви ми старији.

Препустили смо државу интересној групи бескрупулозних људи повезаних у картел, решених да живе о на рачун распродаје наше будућности, да нам отму институције, да будзашто предају све што је наше. Створили су империју безочних лажи, крију истину, ућуткују глас народа, краду изборе, ругају се уставу и крше законе. Пали смо у руке неписмених а грамзивих, они који имају дипломе али не знају где им је школа. Они су ускочили у скупа одела, аутомобиле и виле. Они усавршавају лаж и превару јер знају да ће их истина одвести у затвор. Избори су постали фестивал безакоња и уцена где се украде онолико колико им треба. Силује се судство, тужилаштво и полиција, обесмишљава част, човечност и поштење. Док су политичари уплетени у надстрешницу на слободи, кривично се гони ректор БУ. *Има ли будућност друштво које ућуткује стручне, вредне и часне? Има ли будућности друштво у коме влада превртљивост, подаништво, саможивост, крађа и издаја?*

Србију нуде белосветским преварантима, издају је, предају, будзашто продају и задужују. На предавање о коруптивним токовима новца везаног за кредите, финансирање пројеката, подстицаје и субвенције чуло се да дахије не узимају неколико процената, већ скоро половину од тих огромних износа. Кредити се троше на начин који их не може отплатити, а стране извођаче бирају међу онима који хоће и умеју да подрже токове новца који су по вољи дахија. На продају је цела Србија. Продајемо своју инфраструктуру странцима да би им потом плаћали њено изнајмљивање. Глобални предатори са истока се распитују за села источне Србије, све до десне обале Велике Мораве, они са запада су бацили око на остатак Србије. Дахијама нису свете ни наше школе, ни здравство, ни култура, ни суд, право и правде. Све су приграбили, али зато их није срам да лажу грађане како ће пара бити само ако студенти одустану од блокада.

У своје коло ухватили су и неке архијереје СПЦ, који се не устручавају да пред туђином куде и руже сопствену омладину

Смрад лажи и превара натапа све режимске медије. Од Икарбуса до стелантиса, обећавају нам Потемкинова села и рачунају на нашу лаковерност и кратко памћење. Болнице из 2021 су без кадра и зарастају у траву, падају таванице у реконструисаним школама, крпе се и поправљају тек завршени путеви, улице и тргови. Надстрешница је пала због корупције, а инжењери какав је Зоран Ђајић наводе да је умешан сам врх власти и да се ствари заташкавају. Грађевине нам падају јер радовима не управља императив сигурности већ жеља политичара да дођу и стану пред камере.

Крију се иза маске лажног родољубља, тврде да би без њих све пропало, а где год су нас они бранили, тамо нас више нема. Више од 15 векова постојимо на КиМ, а требало је свега 12-так година да уклоне нашу државу са КиМ. Са КиМ одлази и народ. Призивање нашег народа на КиМ у сендвич-аутобусе и њихов невољни одлазак на Београдски режимски митинг догађа се истовремено са упадом окупационих трупа у њихове институције и домове. Да ли је то та сарадња са Приштином којим се режим

хвали и препоручује Европи, упозоравајући да су студенти невични? Хвале се пред Европом својом сарадњом са себи сличнима у Приштински, Загребу, и не смета им што њихови сарадници раде на уклањању сваког трага нашег постојања, чак и наших гробова. Међутим, јако их узнемирава када разумни и добронамерни људи из Србије и Хрватске пруже једни другима руку у потрази за миром и суживотом. Какви су то људи који свој генералштаб предају у руке агресора? Они немају стида, а ко нема стида нема ни поштења. *Можемо ли препустити своју будућност у руке људи без стида?*

Све више ме обузима осећај да сам путник у аутобусу чији возач једино уме да се грчевито држи за волан, да га никоме не да. Он не гледа где вози и води нас у провалију. Већ смо на ивици, али он је сву пажњу посветио спречавању бољих возача да заузму његово место.

У Србији је све мање становника. Према садашњим трендовима, аутохтона популација Бора ће се преполовити до 2050. Дахије су незадовољне што их не волимо, што смо их прозрели и презрели, и што их више нећемо. Они покушавају да укину наше универзитете и да их замене страним. Аутохтону домаћу популацију би радо заменили послушнијим странцима који су дошли до нас бежећи од већих невоља. Мајке и даље траже бебе које су им украли у породицишту, малолетна деца се отимају од мајки. Живимо у времену где наивност или кукавичлук воде у нестанак. Право питање је ко смо ми и какви смо људи. Хоћемо ли се продати за ситан ћар, тромесечни уговор и мирно пропадање? Хоћемо ли чекати да неко други решава наше проблеме уместо нас? Треба ли чекати да све ураде студенти? Ако нећемо да дахије они замене нас, онда морамо да ми заменимо њих. *Хвала Вам и пумпајте за земљу, ваздух, воду, пумпајте за слободу.*